

אלו טרפות פרק שלישי חולין

נג.

עין משפט
נר מצוה

קסח א מ"י פ"ה
המלות שמיטה
ה' ה סג עין סג
טו"ש"ע י"ד סמ"ז ט סע"ג
ג:
קסח ב ג מ"י שם הלכה
ד טו"ש"ע שם ספ"י
א:
קסח ד ד מ"י שם הל"ז
טו"ש"ע שם ספ"י ו:
קסח ו מ"י שם טו"ש"ע
שם ספ"י ז:
קסח ז מ"י שם טו"ש"ע
שם ספ"י ח:
קע ח מ"י שם הל"ח
טו"ש"ע שם ספ"י י:
קעא ט מ"י שם הל"ט
טו"ש"ע שם ספ"י
יג:
קעב י ב מ"י שם
הל"ח טו"ש"ע שם
ספ"י ט:

שיטה מקובצת

אן בדרכי מינה
בדורות ממנו ואפי' הכי
עוף הדין הוא: ב רוב
אירות דורסין כלומר
אע"ג דרוב אירות דורסין
קיס לן שכל הדורס:
ג לדרסה באחרוני ג"כ
ג"א לדרסה אחרניא:
ד לספק דרסה דאוקמה
אחזקה:

רכיני גרשום

שאר עופות טמאין.
כלומר דרסה הנך חזינן
במתניתין שאר עופות
טמאין יש להן דרסה:
לאפוקי רגל דלא כלומר
של אחריו: אלא מדעת.
כלומר שדעתו לדרוס
אבל שלא מדעת אין
חשוב דרסה: קמ"ל בהדי
דשליף שדי ויהרא. כלומר
בהדי דשליף ידו מכהמה
ובהדי דשליף כבר (ככר)
ידו מתה: אוקי תורא
אחזקה. כלומר ואין
חוששין: ולא אמרן אלא
צפורין. כלומר שנמצא
צפורין בבב של אחד
מהן ולא ידעי אי נתחבך
אי ארי דרט נשפט
צפורין דאין חוששין
לספק דרסה. אבל מקום
צפורין כו כלומר אם
נמצא מקום צפורין על
גבו דראי חיששין: אלא
בלחה כלומר שהצפורין
לחה דאמרי' אי דרסה
הוה והצפורין לחה לא
הוה שימטמט אלא דראי
בכחל נתחבך: והוא
דקימין בדרא דסחופיה.
כלומר דקימין בשורת
אצבעותיו: ספק על ספק
לא על. כלומר ספק על
זב בין בהמות ספק

יש דרוסה לחתול או לאו כו'. הרב ר' יצחק צ"מ מפרש דכל
הנך צעיות הוי צבמה וזמנין דפעם ראשונה היה עוסק בעופות
ושאלו אם יש דרוסה לחתול והשיב לו רב אפילו לחולדה יש דרוסה
ושזו היה עוסק באימרי רבצני ושאלו אם יש דרוסה לחולדה אם
לאו והשיב לו אפילו לחתול אין דרוסה

ושזו היה עוסק בגדיים ועלאים ושאלו
חולדה וחמול יש להם דרוסה או לא
וא"ל לחמול יש דרוסה ולא לחולדה
וכן היה מפרש ההיא עובדא דשבת פ'
תולין (דף קלח. ושם ד"ה בעל) גבי כילה
מהו אמר לו אף מטה אסורה מטה
מהו א"ל אף כילה מותרת כילה ומטה
מהו א"ל כילה אסורה ומטה מותרת
ולא קשיא כו' ועוד י"ל דכל הנך הוו
צפעס אחת צתולה שאלו יש דרוסה
לחמול או לאו א"ל אחת שזאל סמס
יש דבר שאף לחולדה יש דרוסה והדר
צעי מיניה אם לחולדה יש דרוסה בכל
מקום וא"ל אף לחמול פעמים שאין
דרוסה והדר צעי מיניה כיון דזה
זה פעמים יש דרוסה ופעמים שאין
דרוסה שיש הן או לאו אמר לו יש
דבר דלחמול יש דרוסה ולחולדה אין
דרוסה וכענין זה יש לפרש ההיא
דשבת: שאר עופות טמאים
יש להן דרוסה או אין להן דרוסה.
הך דרוסה היינו דשדי זיהריה
כי שליף ואין זה כי ההיא דלקמן
(טז.) דכל עוף הדורס טמא דהוי
מסימני טומאה ולא נצטעא ליה הכא
אלא בעופות טמאין אבל פשיטא דאין
דרוסה לטהורים: ובא מעשה
דפני חכמים ואמרו יש דרוסה.
וא"ל ולישני ליה דהכא רחל קטנה
היתה ורצ כהנא אימרי רבצני
וי"ל דא"כ מאי איירא דנקט רב כהנא
שועל אפילו חמול נמי:

ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אין
דרוסה. וא"ל ולישני ליה
דהכא רחל גדולה היתה וכן משמע
מדלא נקט טלה וי"ל דא"כ לא הוה
רב דימי משמענו שום חדש צהלי
מעשה לאפילו לחמול אין דרוסה
רבצני: קא משמע דן דההדי
דשליף שדי ויהריה. יש שטענין
להתיר לשחוט כשהנך שוכב ע"ג
העוף ולא הסיק רגליו עדיין דלכתי
לא שליף ולא שדי ציה זיהריה וספור
לעשות כן דכשהנך רודף אחר העוף
ולוכדו מכהו כמה פעמים צרגליו
זרסין ושליף כמה זמנין: ר"ב אירות
דורסים. וא"ל אפילו אם תמצא לומר
לצפורין זה מחמת חיכוך אחת מ"מ
אפילו צשאר שזורים שאין צהס לפורן
היה לנו לחוש כיון דרוב אריות שזין
השזורים דורסין וצסמון נמי דקאמר
אזי' אלל מקום צפורין חיששין למה
לי מקום צפורין כלל ואומר ר"ת דהכי
פירושו רוב אריות דורסין כלומר
לאויין לדרוס שזן צריאס ודורסיס
ומעוטן חולין ואין דורסיס ורוב
אריות הדורסיס שזס צריאס אין
איהדי

אף לחולדה. שהיא קטנה הימנו יש דרוסה וכו' לחמול: אף
לחמול. שהוא גדול אין דרוסה וכו' לחולדה. ולקמייה מתרצין לה:
באימרי רבצני. צבמה דקה ס"ל אין דרוסה לחמול כדאמר רב
לעיל (דף נב.) צבמה מן הזאב ולמעלה: צדיים ועלאים. דקיס

יש דרוסה לחתול או אין דרוסה לחתול א"ל
אף לחולדה יש דרוסה לחולדה
או אין דרוסה לחולדה א"ל אף לחתול אין
דרוסה לחתול ולחולדה יש להן דרוסה או
אין להן דרוסה א"ל לחתול יש דרוסה לחולדה יש
אין דרוסה ול"ק הא דא"ל אף לחולדה יש
דרוסה בעופות הא דא"ל אף לחתול אין
דרוסה באימרי רבצני הא דא"ל לחתול יש
דרוסה לחולדה אין דרוסה בגדיים ועלאים
בעי רב אשי שאר עופות טמאין יש להן
דרוסה או אין להן דרוסה א"ל רב הלל לרב
אשי כי היוינן בי רב כהנא אמר שאר עופות
טמאין יש להן דרוסה והאנן תנן ודרוסת הנין
בעוף הדק דרוסת הנין בדכוותיה ואינך
בדוטרמ מינייהו ואיכא דאמרי' דרוסת הנין
בדרכי^ב מיניה ואינך בדכוותיהו אמר רב
כהנא משמיה דרב שימי בר אשי אין
דרוסה לשועל איני והא כי אתא רב דימי
אמר מעשה ודרם שועל רחל במרחץ של
בית דיני ובא מעשה לפני חכמים ואמרו יש
דרוסה אמר רב ספרא ההיא חתול הוה איכא
דאמרי' אמר רב כהנא משמיה דרב שימי בר
אשי בייש דרוסה לשועל איני והא כי אתא
רב דימי אמר מעשה ודרם שועל רחל
במרחץ של בית דיני ובא מעשה לפני
חכמים ואמרו אין דרוסה אמר רב ספרא
ההוא כלב הוה אמר רב יוסף ג' נקמינן אין
דרוסה לכלב אמר אביי נקמינן אין דרוסה
אלא ביד לאפוקי רגל דלא אין דרוסה אלא
בצפורין לאפוקי שן דלא אין דרוסה אלא
לאפוקי שלא מדעת דלא אין דרוסה אלא
מחיים לאפוקי לאחר מיתה דלא אמרי השתא
שלא מדעת אמרת לא לאחר מיתה מיבעיא
לא צריכא דדרים ופסקיה ליריה מהו דתימא
בהדי דדרים שדי זיהריה קמ"ל בהדי דשליף
שדי זיהריה אמר רבה בר רב הונא אמר רב
ארי שנכנס לבין השוורים ונמצא צפורין בגבו של אחד מהן אין חוששין שמה
ארי דרסו מאי טעמא רוב אריות דורסין ומיעוטן אין דורסין וכל הדורס אין
צפרנו נשמטת וזאת הואיל וצפורין יושבת לו בגבו אימר בכותל נתחבך אדרבה
רוב שוורים מתחככין ומיעוטן אין מתחככין וכל המתחבך אין צפורין יושבת לו
בגבו וזה הואיל וצפורין יושבת לו בגבו אימר ארי דרסו איכא למימר הכי ואיכא
למימר הכי אוקי מילתא אחזקיה הו"ל ספק דרוסה ורב לטעמיה דאמר אין חוששין
לספק דרוסה אמר אביי לא אמרן אלא צפורין אבל מקום צפורין חוששין
וצפורין נמי לא אמרן אלא לחה אבל יבשה עבדה דמשמטמט ולחה נמי לא אמרן
אלא חדא אבל תרתי ותלת חיששין והוא דקימא בדרא דסחופיה איתמר רב
אמר אין חוששין לספק דרוסה ושמואל אמר חוששין לספק דרוסה דכולי עלמא
ספק על ספק לא על אימא לא על ספק כלבא ספק שונרא אימא כלבא
על שתיק ואיתוב בנייהו אימר שלמא שוי קמע רישיה דחד מינייהו נח
מריחיה ליהו קא מעואי ואינהו קמקרקרן בעותי קא מבעתי

ארי שנכנס לבין השוורים ונמצא צפורין בגבו של אחד מהן אין חוששין שמה
ארי דרסו מאי טעמא רוב אריות דורסין ומיעוטן אין דורסין וכל הדורס אין
צפרנו נשמטת וזאת הואיל וצפורין יושבת לו בגבו אימר בכותל נתחבך אדרבה
רוב שוורים מתחככין ומיעוטן אין מתחככין וכל המתחבך אין צפורין יושבת לו
בגבו וזה הואיל וצפורין יושבת לו בגבו אימר ארי דרסו איכא למימר הכי ואיכא
למימר הכי אוקי מילתא אחזקיה הו"ל ספק דרוסה ורב לטעמיה דאמר אין חוששין
לספק דרוסה אמר אביי לא אמרן אלא צפורין אבל מקום צפורין חוששין
וצפורין נמי לא אמרן אלא לחה אבל יבשה עבדה דמשמטמט ולחה נמי לא אמרן
אלא חדא אבל תרתי ותלת חיששין והוא דקימא בדרא דסחופיה איתמר רב
אמר אין חוששין לספק דרוסה ושמואל אמר חוששין לספק דרוסה דכולי עלמא
ספק על ספק לא על אימא לא על ספק כלבא ספק שונרא אימא כלבא
על שתיק ואיתוב בנייהו אימר שלמא שוי קמע רישיה דחד מינייהו נח
מריחיה ליהו קא מעואי ואינהו קמקרקרן בעותי קא מבעתי

צפורין נשמטת מהן וזו הואיל וצפורין יושבת לו על גבו וזאת היתה היתה הוה ולא מחמת דרוסה צה לפורן זה לכלן אלל בכותל
נתחבך והיה הארי שוכב אלל הכותל ומחמת שנחבך השור בכותל וצרגלו של ארי נשמטה ממנו הצפורין יושבה לו על גבו ופריך אדרבה אע"ג
דרוב שוורים מתחככין מ"מ רוב שוורים אין מתחככין צמקום צרגל ארי מונחת שם שחשך לו לפורן על גבו ויש לתלות הפפורין צדריסת הארי
ואע"ג דרוב צריאס הדורסיס אין פפורן נשמטת ומסיק דאיכא למימר הכי והכי ורצ לטעמיה דלא חיששין לספק דרוסה דן דאוקמינן
אחזקה קמייתא צחוקת שלא נדרס:

א) נכ"ש: צדרכני, וכן
ג) ר"ש ור"ן, ב) נכ"ש
על זה תמצא בעירובין ה.
ד"ה האמר ר"ן, א) נכ"ש
מג: ויש מוס' ד"ה
קסבר, ד) משלי חכ,
ה) איוב, ו) תהלים מב,
ו) ירמיה ה ט, ח) ישעיה
י, ט) שמות יא, ו) נכ"ש
מוס' יבמות לו, ד"ה א"ן.

הגהות הב"ח

א) ר"ש ד"ה ונמצא
לפורן תחובה נכ"ה
כר"ש שצ"ל:

מוסף רש"י

בקיטין. מסורת מהמחזיקי
מנהג מנכומי וערובין
ה.